

Om veneriska sjukdomar och sexualvanor bland ungdomen i England

En rapport föreligger nu (*The Lancet*, 14 mars 1964) om en utredning rörande de veneriska sjukdomarnas spridning bland unga människor i England. British Medical Association har genom en kommitté sökt utreda saken. Kommittén omfattade representanter för medicinen, undervisningen, sjuksköterskeväsendet, de sociala organen m. fl. Såväl muntliga som skriftliga enkäter insamlades från sociala och kyrkliga arbetare, läkare, lärare och andra i nära kontakt med ungdomen. Undersökningen täcker en period från maj 1961 till januari 1964.¹⁾

Fortlöpande rapporter från The Ministry of Health visar att "sexuellt överförda sjukdomar" i England och Wales har ökat med 73,5 procent och att de rent veneriska sjukdomarna, nämligen syfilis, gonorré och mjuk chancker ökat med 47,3 procent under tiden 1951—1962. Under samma tid har befolkningstillväxten varit 6,5 procent. Undersökningen omfattar endast fall som remitterats till klinik. En undersökning av British Medical Association år 1956 gav vid handen att de utanför sjukhus behandlade fallen torde belöpa sig till en fjärdedel av det totala antalet i fråga om syfilis och till en sjundedel i fråga om gonorré.

Genom annan registrering har fastställts att av ungdomar i åldern 15—19 år svarar de manliga för ungefär sex procent av samtliga gonorréinfektioner men de kvinnliga för 26 procent. Det har klarlagts att immigranterna (färgade) svarar för ungefär hälften av ökningen i fråga om gonorrén sedan 1952. Denna relativt stora andel visar sig dock till största delen gälla London och fyra andra större städer medan landet i övrigt icke visar upp någon övervikt för immigranterna. Utredningskommittén konstaterar att dessa visserligen utgör en avsevärd del av problemet men att de icke ensamma gör det och alls inte till huvudsaklig del.

I England och Wales föddes årligen under tiden 1955—61 omkring 37.000 barn utom äktenskapet, motsvarande en andel av 4,6—6,6 procent av det totala antalet födselar. År 1961 var antalet utom äktenskapet födda barn av flickor i åldern 16 år och därunder 5,1 procent av

alla barn av ogifta föräldrar. Statistisk registrering på annat sätt visar att två av tre barn fötts av ogifta kvinnor under 20 år och att det totala antalet illegitima födselar steg från nära 20.000 1948 till över 41.000 1961.

Anförda förhållanden har övertygat kommittén att promiskuiteten bland ungdomen tilltagit och att den blivit resultatet av en radikalt ändrad attityd i fråga om sexualmoral och moral över huvud taget. Några tillfrågade ansåg orsaken bero på de två världskrigen, andra "bomben". Några ungdomar har socialt medvetande och en önskan att anpassa sig men många tycker att de kan kopiera de äldres sätt att leva endast för kuls skull. Bidragande faktorer har ansetts vara en ökad tillgång på pengar, en större variation på saker att köpa och annonsväsendets pockande inflytande. Många föräldrar tycktes ur stånd att förstå barnens emotionella och intellektuella behov etc.

Fysiologiska och psykologiska särdrag som skiljer män och kvinnor bestämmer olikheterna i deras sexualproblem. Efter en redogörelse för den victorianska dubbelmoralen och dess verkan framhålles att unga flickor av i dag förkastar kvinnans tvetydiga ställning och är ovilliga att acceptera vad de anser vara en underordnad roll i familj och samhälle.

Unga kvinnor och män har kommit att anse den sexuella erfarenheten före äktenskapet som en konventionell nödvändighet. Trycket att följa ett sålunda väntat beteende anses som utomordentligt starkt. Den moderna flickan njuter av friheten i sina relationer men redan vid 15 års ålder kommer hon att befinna sig i situationer vilka en kvinna behöver vara 30 för att behärska och som flickan varken har förstånd eller erfarenhet att klara upp. Många föräldrar är dåliga exempel som barnen kopierar. Familjelivet har blivit instabilt och hemmen är sällan lyckliga. Kommitténs utlåtande betonar också den minskade bundenheten till religionen, dess undervisning, ansvar och krav på självdisciplin.

Det finns inga direkta bevis för påståendet att en tidigare fysisk utveckling numera skulle ha betydelse såsom orsak till promiskuiteten. En mera övertygande förklaring till den ändrade attityden till sexualiteten är den förhöjda erotiseringen av mycken modern publicitet.

Unga människor kan lätt lägga sig till med

1) Venereal Disease and Young People. A British Medical Association Report. March 1964.

mekaniska och kemiska antikonceptionella medel men det finns inget bevis för att detta har ökat promiskuiteten. Det är de mer sofistikerade som använder sådana metoder och medel. Fruktan för veneriska sjukdomar verkar icke avskräckande och aktsamheten gentemot risken för havandeskap överflyglas av känsla och lust. Återhållsamheten har minskat och havandeskap och sjukdom i ökad grad följer av "all nights parties", alkohol och "necking sessions". I sina konklusioner beklagar kommittén tendensen till en vanebildande promiskuitet som hotar att underminera familjens och hemmens säkerhet. Den nuvarande urartningen kan inte tillskrivas någon viss grupp inom befolkningen. Samhället i sin helhet är ansvarigt för den nedvärdering av normerna och bristande respekten för människovärdet som kunnat fastställas.

Avhållsamhet har varit det enda säkra skyddet men det är svårt att uppehålla det under moderna förhållanden. Sedlighetens betydelse som tradition har kommit i konflikt med idéer om oberoende, frihet från övervakning och likaberrättigande mellan könen. Inte desto mindre har samhället alltför väntat sig en hög moralisk standard hos den unga kvinnan och låtit henne utstå en tung börda av ansvar. Något slags substitut för det gamla systemet med tillsyn ("förkläden") borde införas. Promiskuiteten har resulterat i ovärdighet och nedklassning, fattigdom, förödmjukelse och sjukdom.

Kommittén konstaterar att unga människor inte kan fördömas men de måste göras mera uppmärksamma på styrkan av fysiskt stimulerande emotioner. Endast genom att fasthålla vid förut kända normer kan äktenskapet uppehållas som institution och familjen bevaras. Varje underminering av dessa är ett hot mot vårt samhälle.

Unga människor kan inte tolerera skenhelighet eller humbug och det har uppenbarligen varit ett hyckleri av äldre människor att beskylla den yngre generationen för moraliska fel som samhället i sin helhet har ansvaret för. Hemmet, skolan och kyrkan har var sin del i barnens uppfostran. Dess ändamål bör vara att leda barnen till det bästa tänkbara förhållande till världen i vilken de lever ("the fullest, noblest and most fruitful relations of which he is capable with the world in which he lives"). Socialt ansvar och hänsyn till andra får inte överges till förmån för faktiska kunskaper och tekniskt vetande.

Massmedias inflytande har varit ofantligt i fråga om att ange epokens moraliska ton. Infly-

tandet av pornografiska böcker och bilder kan inte vara annat än dåligt. Distinktionen mellan en acceptabel realism och pornografi har ibland varit svår att ange. Ett försök att formulera något legalt sätt att definiera och kontrollera oönskade publikationer skulle sannolikt göra mer skada än nytta. Icke desto mindre kan den flagranta pornografien väl kännas igen och kommittén hoppas att det skall visa sig möjligt att stärka de polisiära möjligheterna att hindra spridning av sådan pornografi.

Kommittén kommer till slut med några rationella förslag beträffande sexualupplysning till barn och i skolan. Tiden att upplysa barnen om sexualförhållanden inträffar när de börjar fråga om dessa ting. Men somliga barn uttalar inga frågor och då blir det föräldrarnas sak att försöka bedöma när en information är lämplig. Men det är inte nog att genom böcker och broschyrer försöka instruera om biologiska processer. De måste vara förenade med förklaringar om vilken roll den sexuella förbindelsen spelar i ett gott äktenskap, om betydelsen av stabila förbindelser och det ansvar som föräldrarna har att bära för sina barn.

Kommittén rekommenderar att en central konferens skall komma till stånd med representanter för den medicinska världen, undervisningen, kyrkan och de sociala myndigheterna. Regeringen uppmanas att tillsätta en utredning för att studera laggivningen beträffande obscena publikationer och censur. Slutligen ges rekommendationer beträffande behandling och förebyggande av de veneriska sjukdomarna.

"The Lancet" tillägger några egna reflektioner till sitt referat. Utredning av sexuella förhållanden påverkas alltid av känslotänkande och förutfattade meningar. Oavvisliga och pålitliga bevis är det svårt att få fram och slutsatserna är vanligtvis baserade mera på serier av intryck än på fakta. Detta gäller förvisso också denna kommittérapport men man har gjort rätt i att framlägga en objektiv och saklig studie över detta grava sociala problem. Det var inte att vänta att utredningsorganet skulle kunna framlägga revolutionerande rekommendationer, ledande till en lösning av problemet, om över huvud taget en lösning är tänkbar. Vi tvivlar på att ytterligare kommittéer som påyrkas kan tänkas lämna några bidrag av större värde. De flesta rekommendationer som kommittén gjort är sunda, och den betydande publicitet som följt på den gjorda undersökningen kan icke göra annat än gott säger tidskriften.

E. H.